

Ligonių gydymas

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kad stebuklams būtinas tikėjimas:

„Išgydymui naudojant dangaus galias būtinas tikėjimas. Mormono Knygoje netgi mokoma, kad „jei tarp žmonių vaikų nėra tikėjimo, Dievas negali padaryti jokio stebuklo tarp jų“ (Etero 12:12) [taip pat žr. 1 Nefio 7:12; DS 35:9]. Žinomoje kalboje apie ligonių gydymą prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė: „Tikėjimo poreikis dažnai nepakankamai vertinamas. Ligonis ir šeima, regis, dažnai pasikliauja vien kunigystės galia ir išgydymo dovana, kurią, jų manymu, turi patarnaujantys broliai. Tuo tarpu didesnė atsakomybė tenka laiminajamam. [...] Kai žmogus turi sąmonę ir yra sąmoningas, svarbiausias dalykas yra jo tikėjimas. Mokytojas taip dažnai kartodavo „tavo tikėjimas išgydė tave“ [Mato 9:22], kad tai beveik tapo priežodžiu“ [“President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick,” *New Era*, Oct. 1981, 47]“ („Ligonių gydymas“, 2010 m. balandžio *Visuotinės konferencijos medžiaga*).

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas taip pat mums priminė, kad svarbi tikėjimo dalis yra pasiryžimas priimti Dievo valią:

„Kadangi naudojamės neabejotina Dievo kunigystės galia ir branginame Jo pažadą, kad Jis išklausys ir atsakys į tikėjimo maldą, turime visada atminti, kad tikėjimas ir gydanti kunigystės galia negali kažko padaryti prieš valią To, kuriam kunigystė priklauso. Šis principas aprašytas apreiškime, nurodančiame, kad Bažnyčios vyresnieji uždės savo rankas ant ligonių. Viešpats pažadėjo: „Tas, kuris turi tikėjimą manimi, kad būtų išgydytas, *ir nėra paskirtas mirčiai*, bus išgydytas“ (DS 42:48; kursyvas pridėtas). Kitame

šiuolaikiniame apreiškime Viešpats sako, kad kai žmogus prašo „pagal Dievo valią;... padaroma taip, kaip jis prašo“ (DS 46:30) [taip pat žr. 1 Jono 5:14; Helamano 10:5].

Iš viso to matome, kad net Viešpaties tarnai, naudojantys Jo dievišką galią aplinkybėmis, kur yra pakankamas tikėjimas išgyti, negali suteikti kunigystės palaiminimo, dėl kurio ligonis pasveiks, jei tas pasveikimas nėra Viešpaties valia.

Kaip Dievo vaikai, pažįstantys didžią Jo meilę ir tobulą žinojimą, kas geriausia mūsų amžinai gerovei, mes pasitikime Juo. Pirmasis Evangelijos principas yra tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi. O tikėjimas reiškia pasitikėjimą. Jaučiau tą pasitikėjimą savo pusbrolio kalboje, pasakytoje per paauglės, mirusios nuo rimtos ligos, laidotuves. Jis ištarė šiuos žodžius, kurie iš pradžią pribloškė mane, bet po to sustiprino: „Žinau, jog tai buvo Viešpaties valia, kad ji mirtų. Ji gavo gerą medicininę priežiūrą. Ji gavo kunigystės palaiminimus. Jos vardas buvo maldos sąrašė šventykloje. Buvo sukalbėta šimtai maldų, kad ji pasveiktų. Ir žinau, jog ši šeima turi pakankamai tikėjimo, kad ji būtų buvusi išgydyta. Tačiau Viešpaties valia buvo pasiimti ją namo dabar.“ Tokį patį pasitikėjimą jaučiau kitos neseniai nuo vėžio mirusios nuostabios paauglės tėvo žodžiuose. Jis sakė: „Mūsų šeima tiki Jėzumi Kristumi, kas benutiktų.“ Sutinku su šiais mokymais. Mes padarome viską, ką galime, kad išgydytume mylimąjį, o tada dėl baigties pasitikime Viešpačiu“ („Ligonių gydymas“, 2010 m. balandžio *Visuotinės konferencijos medžiaga*).

